

Gustaf T. Troedsson

Gustaf T. Troedsson

9/5 1891 – 12/12 1954

Den 12. december 1954 døde Dansk geologisk Forenings mangeårige medlem, professor ved Lunds universitet GUSTAF TROEDSSON, kun 63 år gammel. Danske geologer har dermed mistet en af deres bedste venner på den anden side Sundet.

GUSTAF T. TROEDSSON fødtes 9/5 1891 i Norra Åkarp i Kristiansstad län. Han var altså skåning, og han bevarede hele livet igennem ikke blot sit skånske mål, men også en nær tilknytning til alt, hvad der iøvrigt var skånsk. Alle sine eksaminer tog han i Lund — fra studentereksamen til doktorgraden — og en stor del af hans virksomhed faldt i Skåne. Fra 1919 til 1924 var han således docent ved Lunds universitet, bortset fra et studieophold på et år i U.S.A. Derefter kom der en periode på fem år, hvor han var beskikket som professor ved Stockholms högskola, men i 1929 kom han tilbage til Skåne, denne gang til Hälsingborg, hvor han virkede i fem år som lektor ved det derværende gymnasium. Han blev ganske vist allerede i 1933 udnævnt til lektor i Stockholm, men af hensyn til sine feltarbejder blev han endnu et år i Hälsingborg. I Stockholm, hvor biblioteksforholdene naturligvis var langt bedre end i Hälsingborg, virkede TROEDSSON i en lang årrække — fra 1934 til 1949 — som gymnasielærer. Samtidig underviste han ved Stockholms högskola, i de sidste tre år som beskikket professor. Allerede i 1943 var TROEDSSON blevet titulær professor, og i januar 1950 opnåede han at få en udnævnelse, der utvivlsomt betød en stor personlig tilfredsstillelse for ham, idet han blev professor i historisk geologi i Lund. Desværre nåede han altså kun at få fem arbejdsår her.

Som nævnt faldt en stor del af TROEDSSONS virksomhed i Skåne. Det kan lyde mærkeligt i betragtning af, at han tilbragte tyve af sine bedste arbejdsår i Stockholm. Men ser man på listen over hans arbejder — han har skrevet over 100 artikler og afhandlinger — vil det alligevel vise sig at være rigtigt. Af de 45 afhandlinger af TROEDSSON, som findes i Mineralogisk Museums særtryksamling, beskæftiger de 29 sig udelukkende med skånske emner. Enkelte af hans arbejder omhandler emner, der kunne synes at ligge en stratigrafisk normale interessesfære ret fjernt; der er f. eks. en artikel om nogle kalkspatkrystallers morfologi og et par arbejder over det bekendte fund af krokodilleknogler i kalken ved Limhamn. Denne tilsyneladende spredthed hænger nok tildels sammen med de krav om alsidighed, man i Sverige stiller til en geolog, der stiler mod universiternes lærerstillinger, men den skyldes også, at GUSTAF TROEDSSON var en alsidig begavet mand med mange interesser. Der er i det hele taget meget få emner med tilknytning til Skånes stratigrafi, som TROEDSSON ikke i tidens løb har beskæftiget sig med. Et stort antal af de mindre afhandlinger, han i tidens løb skrev om Skånes kulførende dannelser, sammenarbejdede han i 1951 til en stor, tilbundsgående monografi, der mange år frem i tiden vil komme til at stå som hovedværket om Skånes Rhät-Lias-lag. TROEDSSON giver her ikke blot en stratigrafisk-palæontologisk beskrivelse efter det klassiske mønster, men også en skildring af sedimentationsbassinernes udviklingshistorie, der næppe har sit sidestykke i skandinavisk geologisk litteratur.

Man må imidlertid ikke glemme, at TROEDSSON også nåede at beskæftige sig med andre emner. Fra hans yngre år foreligger der således to store afhandlinger, der for os danske er af særlig interesse, idet de omhandler de ordoviciske fossiler, som LAUGE KOCH havde hjembragt fra Nordgrønland. Og kort før sidste krig udgav TROEDSSON et større arbejde om de af de

svenske centralasiatiske ekspeditioner hjembragte kambriske og ordoviciske fossiler.

Af Dansk geologisk Forening har GUSTAF TROEDSSON været medlem i fyrretyve år, og når forholdene tillod det, deltog han med interesse i det arbejde, der udførtes på denne side af Sundet. Ganske vist har TROEDSSON kun få gange optrådt som foredragsholder her i Foreningen, men han har for Foreningen ledet fire store ekskursioner til forskellige områder i Skåne, hvor han fik lejlighed til i felten at diskutere sine synspunkter med danske geologer. De, der kender TROEDSSON fra ekskursionerne, vil huske ham ikke alene som den uhyre hjælpsomme og venlige mand men også som den utrættelige feltgeolog, der med begejstring gik op i løsningen af de opgaver, der meldte sig under arbejdet. De, der yderligere kender ham fra de talrige lejligheder, hvor han på anden måde havde kontakt med danske geologer, vil mindes ham som en god og trofast ven. I skånsk-dansk geologi vil navnet GUSTAF TROEDSSON blive stående på en fremskudt plads.

Ære være hans minde!

J. C. Troelsen.